

lige Tankegang, med Hensyn til dette Hovedformaal ved Revisionen af en Fattiglov, er efter min Formening forladt ved det foreliggende Lovforslag, og forsaavidt der skal kunne siges, at Forhandlingerne om en Ordning af Fattigvæsenet ere endte, naar denne Lov udkommer, og at der nu ikke mere kan være Tale om at reformere paa dette Omraade i en nær Fremtid, beslager jeg dette i højeste Grad, da man derved har forladt den gode gamle Vej, som alle vare enige om i 1872, 73 og 74. Af disse Grunde kan jeg ikke stemme for Lovforslaget, men vil heller ikke kunne stemme derimod, jeg vil undlade at stemme.

Spøisen: Ved 2den Behandling bebudede jeg at ville komme med en længere Udtalelse ved 3dje Behandling, men jeg haaber, at det høje Ting vil paaskønne, at jeg holder den for mig selv paa Sagens nuværende Trin; jeg skal derfor indskrænke mig til at erklære, at jeg vil kunne stemme for Lovforslaget som et virkeligt Fremstridt.

Judenrigsministeren (Singers Lev): Det ærede 5te Medlem for 7de Kred (Madsen) klagede over, at man nu ikke længere staar paa det Standpunkt, som man stod paa først i Halvsjerdjerne, men det ærede Medlem maa vide, at det Standpunkt er forladt for en Del Aar siden og forladt paa hele Unionen. Det Suk, som det ærede Medlem udstødte efter dette Standpunkt, tror jeg, man kan have Sympati med, men jeg tror ikke, at det kan nytte noget, og jeg tror heller ikke, at det vilde være rigtigt, om man nu vilde have søgt at komme frem ad den Vej, som man den Gang søgte at betræde. Jeg vil desuden gøre opmærksom paa, at Kommissionens mere vidtgaaende Forslag som man meget hurtigt bort fra.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kred (Knudsen) nævnedes forskellige Udtalelser af mig ved 2den Behandling. Jeg maa i saa Henseende henvise til Rigsdagstidenden. Det ærede Medlem mente, at jeg skulde have sagt, at Tredjemand kunde ikke klage over Forholdet mellem disse nær paarørende. Jeg tror næppe, at jeg har brugt dette Udtryk, da det ikke vilde have været rigtigt, det ærede Medlem maa jo huske, at Tredjemand kan klage paa de vedkommendes Begne. Det, jeg har sagt, er, at man ikke saa let kan tænke sig, at nogen, som ikke paa de vedkommendes Begne er interesseret, vilde blande sig i disse Familieforhold, og at Bestemmelsen altsaa ikke let vil komme til Anvendelse, naar der ikke indenfor selve Familiens Medlemmer er Trang til og

Ønske om at faa den bragt til Anvendelse. Der kan jo være Bærger og Folt, som staa i andet Forhold til de paagældende, som paa deres Vegne kræve Anvendelsen. — I Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om den bemidlede og den ubemidlede Hustru i §§ 12 og 13 skal jeg sige, at jeg har ikke brugt de Udtryk, som det ærede Medlem troede at kunne nævne. Jeg læste, saa vidt jeg husker, § 12 op ved 2den Behandling, og der ligger deri, at den vedkommende Kvinde skal have særegne Midler, og der ligger ogsaa deri, at hun skal kunne undvære det, som kan fordres givet til Mandens Underhold. Man maa altsaa ikke gaa hende saa nær, at hun selv kommer i Trang. Saaledes maa Bestemmelsen forstås. Det følger af sig selv, at der maa tillægges, hvad jeg siger ved Behandlingen af en Sag, nogen Betydning, men det ærede Medlem maa ikke forlange, at jeg i enhver større eller lille Udtalelse over hvilket som helst Ændringsforslag skal paa alle Punkter give en saa stringent Fortolkning, at den ubetinget kan tjene til Efterlevelse for Fremtiden. Det er ikke det Krav, man kan stille til en Minister ved Behandlingen af denne Slags Lovforslag; en saa stor Betydning kan ikke mine Ord ved denne Lejlighed faa. Jeg er imidlertid overbevist om, at jeg hverken i dette Ting eller i det andet Ting har sagt noget angaaende denne Sag, som ret forstået er urigtigt. Det ærede Medlem søgte ligesom at snøre Paragrafferne sammen og sige, at nu har Ministeren sagt det og det, og derfor skal det være den rette Fortolkning for alle Tider. Det kan man ikke uden videre fastslaa.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil ligesom det foregaaende blive at tilstille Konsejlspræsidiat.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov, indeholdende Forandring i og Tillæg til Lovene om Forhøjring af Søfolk m. m. af 12te Maj 1871 og om Mønstring af Skibsmandskab af 26de Februar 1872.